

Maade tror jeg nok, at vi nogenlunde kan komme ud af det med hinanden, saa at de Underretninger, vi giver i Diskussionen, bliver nogenlunde ensartede fra hver Side.

Hvad jeg før sagde, var i Overensstemmelse med de virkelige Forhold. Da Nævnene er nødvendige, er, hvis et Lovforslag som dette skal formes efter de Ønsker, der synes fælles for Venstre og os, Kræfternes Forening nødvendig, og hvis Kræfterne ikke bliver forenede, og vi i Landstinget faar en delt Afstemning, betyder Venstres og Folkepartiets Modstand intet. Det har jeg tilladt mig at pege paa, og det agter jeg ogsaa at gøre i Fremtiden.

Saa kom Hr. Slebsager sluttelig med en Elskværdighed overfor mit Parti. Han mente, at jeg væsentlig skulde holde Kursus for mine Partifæller. Jeg ved ikke, hvad han sigter til. Om han mener, at hans eget Intelligensniveau og hans Partis Intelligensniveau er vort saa meget overlegent, at han kan optræde som Docent i denne Forbindelse, eller har en anden Mening i den Henseende, ved jeg ikke, men hvis han mener, at der er Forskel paa Intelligensniveauet, ogsaa det politiske Intelligensniveau, saaledes som vi ser det i Øjeblikket, vil jeg sige, at saa stemmer hans Opfattelse ikke ganske med min.

Formanden: Folketingsmand Slebsager har Ordet for en kort Bemærkning.

Slebsager: Det forekommer mig, det var det ærede Medlem, som begyndte at ville optræde som Læremester. Det ærede Medlem udtalte i den Bemærkning, som gav Anledning til dette Replikskifte, at under Adressedebatten havde Venstre været enigt med det konservative Folkeparti men stemt mod det, og det var det, jeg protesterede imod. Man skal dog have en noget egen Opfattelse af Forholdene, naar man har opfattet Adressedebatten paa den Maade, at Venstre og det konservative Folkeparti stod enige.

Indenrigsministeren (Rode): Naar man hører de to ærede Medlemmer veksle Udtalelser, kan man ikke lade være at anerkende Rigtigheden af det gamle Ord, at Kærligheden har mange Udtryksformer. Denne Forhandling begyndte i fuldkommen Enighed mellem dem, og saa ender den saadan!

Det glædede mig at høre adskillige af de Udtalelser, det ærede Medlem fra Nørresundby (Kirk) fremsatte: baade om En-

keltheder, hvori der var Tilslutning, og ogsaa en saadan Udtalelse som, at det var ønskeligt, at Nævnene ikke kunde ophæves, i alt Fald ikke uden Indenrigsministerens Samtykke, med andre Ord et videregaaende Krav om, at denne Institution skulde have en mere almindelig Karakter, at den ikke paa ensidig Maade skulde kunne forsvinde. Det tror jeg var Udtryk for en meget sund Betragtning af dette Forhold.

Det ærede Medlem gjorde en enkelt Bemærkning om Formandens Stilling og sagde, at det vilde være ønskeligt, om det blev klarere udtrykt, hvorvidt det ogsaa var et borgerligt Ombud, idet der kun staaar, at Medlemsstillingen er et borgerligt Ombud. Formanden betegnes imidlertid udtrykkelig i Loven som et Medlem, idet der i den første Sætning af § 2 staaar, at hvert Nævn skal bestaa af „en Formand og fire andre Medlemmer“.

Maa jeg sige til det ærede Medlem fra Guldager (Slebsager), at hans Udtalelser om Lovens Varighed afkræfter ikke i nogen Henseende, at der er noget ejendommeligt i, at man indrømmer, at Loven ikke kan ophæves, før de nuværende Forhold er fjernede, men alligevel giver den en saa kort Varighed, at enhver maa kunne indse, at Tidspunktet for Lovens Ophævelse til den Tid ikke kan være indtruffet. Det ærede Medlem sagde, at vi ved ikke, naar det bliver lettere at opføre nye Bygninger, nej, men det ærede Medlem ved saa meget, at det ikke kan blive lettere at opføre nye Bygninger saa tidlig, at der til den 1. April 1921 kan være saa mange Nybygninger, at de nuværende Forhold kan ophøre; thi det tager jo sin Tid at tilvejebringe Nybygninger. Og i hvor høj Grad de store Byer mangler det nødvendige Overskud af Boliger, ses jo bl. a. af den sidste Statistik her i Hovedstaden, hvorefter der bogstavelig talt ikke er Lejligheder ledige mere; jeg tror, der var 25. Denne Statistik viser, at der ikke kan være mindste Tvivl om, at før den 1. April 1921 kan denne Lov ikke blive overflødig, og saa forekommer det mig hensigtsmæssigt, at man ikke stykker Loven ud i alt for mange Smaaperioder.

Den ærede Ordfører for det konservative Folkeparti sagde, at Partiet havde besluttet at stille sig saadan og saadan paa Spørgsmaalet om Varigheden. Jeg kan dog ikke tænke mig andet, end at dette Forhold kan være Genstand for Drøftelse som andre Forhold vedrørende denne Lov, og at Partiet ikke begynder med at stille